

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Štullerové a soudců JUDr. Ivy Kaňákové a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: M.M.**, bytem „X“, zastoupeného Mgr. Ing. Vlastimilem Němcem, advokátem, se sídlem Kadaňská 3550, Chomutov, proti **žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje**, Odbor dopravy a silničního hospodářství, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2009, č.j. 5034/DS/09, e.č. 17590/2009/Zvo,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonné lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2009, č.j. 5034/DS/09, e.č. 17590/2009/Zvo, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Chomutova, odboru dopravních a správních činností ze dne 28. 7. 2009, č.j. ODaSČ: 3323/43/ZŘP/09, jímž bylo rozhodnuto dle § 118c odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, v platném znění (dále jen „zákon o silničním provozu“), o zadržení řidičského průkazu č. EC 177341, vydaného dne 27. 12. 2006 Magistrátu města Chomutova a znějícího na jméno žalobce, a to do doby pravomocného rozhodnutí o trestném činu.

V žalobě uvedl, že výše uvedená rozhodnutí žalovaného a Magistrátu města Chomutova, odboru dopravních a správních činností jsou nezákonná, neboť skutkový stav, kterým se správní orgán řídil, nemá oporu ve spise a procesním postupem byl žalobce zkrácen na svých právech.

Žalobce uvedl, že již dne 14. 4. 2009 došlo k vyhotovení rozhodnutí Magistrátem města Chomutova, odborem dopravních a správních činností, a to pod č.j. ODSaČ: 3323/43/ZŘP/09,

jímž byl dle ust. § 118c odst. 1 zákon o silničním provozu, zadržen řidičský průkaz znějící na jméno žalobce. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí podal odvolání. Rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 6. 2009, č.j. 2600/DS/09, došlo ke zrušení rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, a to postupem dle ust. § 90 odst. 1 písm. b) zák.č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění a věc byla vrácena tomuto orgánu k novému projednání.

Dne 28. 7. 2009 bylo ze strany správního orgánu vyhotoveno nové rozhodnutí pod č.j. ODaSČ: 3323/43/ZŘP/09, které však dle žalobce je po obsahové stránce téměř totožné s rozhodnutím původním a obsahuje tedy i vady, pro něž bylo původní rozhodnutí žalovaným zrušeno. Žalobce tedy proti výše uvedenému rozhodnutí znovu podal odvolání, kdy však žalovaný toto odvolání zamítl a rozhodnutí prvoinstančního orgánu potvrdil. Žalovaný dle žalobce sám provedl výklad opakovaně chybně prováděný správním orgánem první instance, žalobce toto považuje za nepřipustné zasahování orgánu druhé instance do procesu rozhodování orgánů prvoinstančních. Napadené rozhodnutí je tedy zcela zřejmým vybočením z žádoucí konstantnosti rozhodování ve věcech svojí podstatou identických. Toto pochybení správních orgánů hrubě odporuje základnímu principu právního státu (podobně viz nálezy Ústavního soudu sp.zn. III. ÚS 470/97, Sbírka nálezů a usnesení, SV 16, str. 203 a násl.).

Po zrušení rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu správním orgánem nadřízeným neprovedl již tento úkon správního řízení a vyhotovil obsahově téměř totožné rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu, které bylo nadřízeným správním orgánem bez odpovídajícího důvodu potvrzeno. V rozhodování žalovaného tak žalobce spatřuje zcela zřejmou libovůli, která je však nepřipustná.

Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí v plném rozsahu.

Žalovaný konstatuje, že první rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo žalovaným zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání, když žalovaný uznal námitku žalobce, že v rozhodnutí nebylo uvedeno, že by byl udělen zákonem předvídaný souhlas státního zástupce. V rozhodnutí bylo taktéž chybně uvedeno znění § 118a odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu a nebyly splněny všechny obsahové náležitosti správního řádu. Proti dalšímu rozhodnutí správního orgánu bylo však odvolání žalobce žalovaným již zamítnuto a rozhodnutí prvoinstančního orgánu bylo potvrzeno.

K námitce žalobce ohledně porušení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, žalovaný konstatoval, že skutek, pro nějž bylo zahájeno trestní řízení s žalobcem, není předmětem řízení o zadržení řidičského průkazu. Procesní postup prvoinstančního správního orgánu byl tedy řádný, když řízení o zadržení řidičského průkazu zahájil až po předběžném souhlasu státní zástupkyně. Správní orgán o zahájení řízení žalobce vyrozuměl a poskytl mu možnost vyjádřit se v určené lhůtě. Žalovaný má za to, že vady, pro něž bylo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušeno, byly poté napraveny. Odvolací správní orgán v případě druhého odvolání zjistil jen formální vadu napadeného rozhodnutí, když bylo v rozhodnutí uvedeno chybné ustanovení. Tato vada však v žádném případě neměla vliv na jeho správnost ani zákonnost. V dalším žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2009.

V podané replice žalobce setrval na důvodech žaloby.

Soud v dané věci rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) bez jednání, neboť žalovaný i žalobce s takovým postupem souhlasili.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 první s.ř.s. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v zákonem stanovené lhůtě. Povinností žalobce je tedy tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobce pak musí soud podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlédnout pouze k takovým vadám, které vyvolávají jeho nicotnost, takové nedostatky v projednávané věci zjištěny nebyly.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu z hlediska žalobních námitek soud žalobu vyhodnotil jako nedůvodnou.

Primárně se soud v dané věci zabýval otázkou, zda byl napadeným rozhodnutím porušen zákon č. 500/2004 S., správní řád, v platném znění.

Ze správního spisu vyplývá, že dne 21. 3. 2009 bylo vydáno Policií ČR potvrzení o zadržení řidičského průkazu, kdy důvodem zadržení řidičského průkazu byla skutečnost, že dne 21. 3. 2009 při vyjíždění z vedlejší pozemní komunikace na hlavní pozemní komunikaci sil. Č. I/13 způsobil žalobce dopravní nehodu a po dopravní nehodě byla u řidiče provedena dechová zkouška na alkohol, která byla pozitivní – naměřeno 2,13 promile alkoholu v dechu, žalobce byl poučen o důsledku zadržení řidičského průkazu, potvrzení o zadržení podepsal, aniž by bylo zaznamenáno jeho vyjádření. Dne 27. 3. 2009 byl v souladu s ust. § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu, v platném znění, udělen státní zástupkyní souhlas k zahájení řízení o zadržení řidičského průkazu žalobce, když proti žalobci bylo vedeno trestní řízení pro podezření ze spáchání trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákona. Dne 2. 4. 2009 vydal Magistrát města Chomutova, odbor dopravních a správních činností, oznámení o zahájení správního řízení o zadržení řidičského průkazu, a to pod č.j. ODaSČ 3323/43/ZŘP/09. Toto oznámení bylo žalobci řádně doručeno dne 7. 4. 2009. Rozhodnutím správního orgánu ze dne 14. 4. 2009, č.j. ODaSČ 3323/43/ZŘP/09, byl žalobci zadržen řidičský průkaz, a to do doby pravomocného rozhodnutí o trestném činu. Toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 15. 4. 2009. Dne 15. 4. 2009 podal žalobce odvolání, a to proti oznámení o zahájení správního řízení o zadržení řidičského průkazu a následně dne 29. 4. 2009 žalobce podal odvolání proti rozhodnutí správního orgánu o zadržení řidičského průkazu ze dne 14. 4. 2009, č.j. ODaSČ 3323/43/ZŘP/09. Žalovaný dne 18. 6. 2009 vydal rozhodnutí, č.j. 2600/DS/09, e.č. 99805/2009/Zvo, kterým zrušil rozhodnutí správního orgánu ze dne 14. 4. 2009, č.j. ODaSČ 3323/43/ZŘP/09, a věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 23. 6. 2009. Dne 28. 7. 2009 vydal správní orgán nové rozhodnutí ve věci, a to pod č.j. ODaSČ 3323/43/ZŘP/09, kdy znovu rozhodl o zadržení řidičského průkazu žalobci, a to do doby pravomocného rozhodnutí o trestném činu. Toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 6. 8. 2009. Proti tomuto rozhodnutí podal dne 20. 8. 2009 žalobce odvolání, kdy odvolací správní orgán vydal dne 7. 10. 2009 rozhodnutí, č.j. 5034/DS/09, e.č. 174590/2009/ZVo, v němž odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu potvrdil.

Dle ust. § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu, obecní úřad obce s rozšířenou působností do 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení o zadržení řidičského průkazu podle § 118b zahájil řízení, na základě něhož lze rozhodnout o zadržení řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo o trestném činu; jde-li o podezření ze spáchání trestného činu, zahájí řízení po předchozím souhlasu státního zástupce. Rozhodl-li obecní úřad obce s rozšířenou působností o zadržení řidičského průkazu, oznámí to bez

zbytečného odkladu obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k vedení registrace řidičů držitele řidičského oprávnění a postoupí mu zadržený řidičský průkaz k úschově. Obecní úřad obce s rozšířenou působností je vkladatelem údajů do evidence vydaných, odcizených, ztracených a vadných paměťových karet řidiče.

Podle ust. § 118b odst. 1 věty první zákona o silničním provozu je policista oprávněn z důvodů uvedených v § 118a odst. 1 písm. a) a b) zadržet řidičský průkaz.

Podle § 118a odst. 1 písm. a) až h) zákona o silničním provozu může policista při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích přikázat řidiči motorového vozidla jízdu na nejbližší, z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, vhodné místo k odstavení vozidla a zabránit mu v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla (dále jen „technický prostředek“) nebo odtažením vozidla, jestliže řidič

- a) je podezřelý, že bezprostředně předtím zavinil dopravní nehodu, při které došlo k usmrcení nebo těžké újmě na zdraví,
- b) ujel z místa dopravní nehody, na které měl bezprostředně předtím účast a kterou byl povinen oznámit policii podle § 47 odst. 3 písm. b),
- c) řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky,
- d) se odmítl na výzvu policisty podrobit dechové zkoušce ke zjištění, není-li ovlivněn, alkoholem,
- e) se odmítl na výzvu policisty v případě, že dechová zkouška podle písmene d) byla pozitivní, podrobit lékařskému vyšetření ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem, ačkoli toto vyšetření nebylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví,
- f) se odmítl na výzvu policisty podrobit lékařskému vyšetření ke zjištění, není-li ovlivněn jinou návykovou látkou, ačkoli toto vyšetření nebylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví,
- g) řídil motorové vozidlo, aniž by byl držitelem řidičského oprávněné příslušné skupiny nebo podskupiny,
- h) řídil motorové vozidlo, přesto mu byl soudem uložen trest nebo správním orgánem uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel.

Soud na základě správního spisu, který mu byl předložen, dospěl k závěru, že žalobce nebyl v žádném případě procesním postupem zkrácen na svých právech, neboť soud v procesním postupu obou správních orgánů neshledal žádná pochybení. Státní zástupkyně byla k zahájení řízení o zadržení řidičského průkazu žalobce udělen souhlas, správní orgán vydal oznámení o zahájení správního řízení a následně bylo vydáno rozhodnutí, kterým byl žalobci řidičský průkaz zadržen. Žalobci byla dle správního řádu jednotlivá rozhodnutí správního orgánu řádně doručena a žalobce byl taktéž řádně poučen o možnosti podat vůči rozhodnutím opravný prostředek, čehož žalobce využil.

Ohledně další námitky žalobce, že skutkový stav, kterým se správní orgán řídil, nemá oporu ve spise, soud uvádí, že správní orgán zjevně dospěl k přesvědčení, že dosud zjištěné okolnosti spolehlivě – byť zatím předběžně – osvědčují, že žalobce před jízdou motorovým vozidlem skutečně požíval alkoholické nápoje a že je tedy pravděpodobné, že za to bude potrestán. Proto žalobci po bližším zkoumání okolností konkrétní věci v rámci tzv. volného správního uvážení řidičský průkaz zadržel. Jak žalovaný správně poukázal, v tomto řízení se přezkoumává správnost postupu správních orgánů a posuzuje se, zda k zadržení řidičského průkazu došlo policejním orgánem na základě podmínek stanovených zákonem a nikoliv skutek, pro který bylo zahájeno trestní řízení.

Pokud jde o žalobcovu námitku ohledně nepřipustného zasahování orgánu druhé instance do procesu rozhodování orgánu prvoinstančních, ani tuto námitku neshledal soud jako důvodnou, neboť vady rozhodnutí, pro něž bylo předchozí rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušeno, byly posléze napraveny. Pokud se jedná o opakované uvedení chybné formulace ustanovení § 118a odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, neshledal soud toto pochybení správního orgánu jako natolik intenzivní, aby mělo za následek zrušení celého rozhodnutí, když pouhý nedostatek spočívající v chybné formulaci paragrafu v jinak skutkově i právně bezvadném rozhodnutí nemůže sám o sobě způsobit neplatnost rozhodnutí, k tomu musí tento nedostatek dosahovat určité intenzity. Soud shledal, že v odůvodnění rozhodnutí jsou v souladu s ust. § 68 odst. 4 správního řádu uvedeny jak důvody výroku rozhodnutí, tak i podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku ad I. podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Ve výroku rozsudku ad II. pak soud dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat **kasační stížnost** do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Ústí nad Labem a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 8. září 2010

JUDr. Dagmar Štullerová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová